BUCUREȘTI. Din mijlocul apărătorilor craioveni, LEȘEANU a reluat imparabil cu capul — la o centrare a lui JURCA — înscrind punctul egalizator al studenților bucureșteni

Foto : S. RĂKCI

MIOPIA EX-LIDERULUI...

...Așa am numi noi maniera tactică folosită de fostul lider, singura echipă (în întreaga etapă) care a capotat pe propriul teren, deși raportul de cornere (22—1 în favoarea sa) ne vorbește despre o zdrobitoare superioritate teritorială a formației constănțene, mai ales din clipa în care **Pîlcă** fusese învins de către **Năsturescu.**

Parcă nu mai rămăsese timpul suficient (încă 78 de minute !) pentru egalare, eventual și pentru victorie, într-atît de mult a descumpănit-o pe Farul acest prim gol primit acasă de la începutul actualului campionat ! Acțiune după acțiune, din acel fatal minut 12, au a avut o desfășurare stereotipă, aproape la... indigo, cu baloane trimise înalt, la „bătaie", în careu, cîmpul „minat" de **Bazil Marian** și cu doi oameni înalți, foarte buni la joc cul de cap : un stoper neiertător, prompt (tînărul **Grigoraș**), care l-a anihilat pe **Caraman** și un libero **(Boc)**, stilat, în vervă de joc, excelent atît în intervențiile de anticipare, cît și în rezolvările în extremis.

După aproape o oră de joc, exasperat poate și el de miopia fotbaliștilor săi, **Hașoti** l-a scos din teren pe **Caraman,** înlocuindu-l cu **Rădulescu,** un înaintaș central și cu calități de constructor. Schimbarea, cerută de joc, se efectuase, însă, tardiv, întrucît, sub impulsul timpului care se scurgea în defavoarea lor, constănțenii deveniseră nerăbdători. Și această stare de tensiune își punea amprenta și pe execuțiile tehnice, cazul transmiterilor efectuate din linia a doua, de **Mihu** și **I. Constantinescu,** de astădată, spre culoarele libere, la firul ierbii, dar... fără precizia necesară, repetăm, din cauza precipitării.

Da, sîmbătă la Constanța, evoluția Farului n-a fost pe măsura locului pe care îl ocupa, la acea oră, în clasament. Pentru că un lider de soi nu se pierde cu firea după un gol primit în startul partidei, el alege continuarea lucidă, nu una mioapă cum a făcut-o în acest joc cu Rapid.

G. NICOLAESCU

...TOT PE TEMA TELEVIZĂRII MECIURILOR

Duminică, ne-am putut convinge din nou că C.F.R. Cluj se află, în acest sezon, ceva mai mult decît colega ei de divizie din același oraș — „U" — în grațiile publicului local, iubitor de fotbal. În pofida concurenței pe care i-o făcea transmisia televizată a meciului de la București — în care evolua tocmai echipa universitară clujeană — partida dintre C.F.R. și U.T.A. s-a bucurat de o asistență relativ numeroasă. Îmbiați și de vremea cu adevărat splendidă, circa 8 000 de spectatori au luat loc în tribunele stadionului Municipal, încurajînd — într-o atmosferă de deplină sportivitate — formația feroviară favorită.

Și totuși, concurența televiziunii —păguboasă în general pentru toate echipele care joacă la această oră cu transmisiunea fotbalistică de pe micul ecran — a fost cu atît mai dezavantajoasă pentru C.F.R. Cluj. Este limpede că televizarea în direct a partidei în care juca „U" a reținut pe mulți clujeni de a mai merge la stadion, unde în același timp echipa feroviară susținea partida de campionat cu U.T.A. Cu siguranță, însă, că numărul celor rămași acasă putea crește substanțial dacă — întîmplător — duminică în Cluj vremea n-ar fi fost atît de plăcută.

Nu intenționăm să punem în discuție criteriul pentru care televiziunea a preferat să transmită meciul de la București și nu un altul din provincie, chiar pe cel de la Cluj, de pildă. Dar dacă s-a făcut această alegere, atunci ora de dispute a meciului Steaua — „U" Cluj trebuia decalată de aceea a restului partidelor.

Un cuvînt de spus în această privință trebuia să-l aibă, credem, și federația, în ale cărei preocupări intră — sau ar fi necesar să intre mai mult — și ocrotirea intereselor financiare ale cluburilor. Mai ales că nu este prima oară cînd se trece cam cu ușurință peste aceste interese, pe cît de reale, pe atît de vitale pentru cluburile noastre.

Constantin FRĂNESCU

PITEȘTI. O nouă acțiune ofensivă a oaspeților va fi stopată de GHIȚĂ care va bloca tentativa lui DOBRIN și JERCAN

Foto : I. V. ONESA

PROMOȚIA '72...

Cu o jumătate de oră înaintea meciului de la Petroșani, antrenorul **N. Proca** ne făcea cunoscută formația :

— Adamache, Ivăncescu, Jenei, Naghi...

— Naghi, din echipa națională de juniori ? — l-am întrebat oarecum cu surprindere.

— Exact. Debutează azi, Alecu fiind accidentat. De altfel, în meciul amical din această săptămînă, de la Hunedoara, Naghi a jucat foarte bine.

Puțin timp mai tîrziu, cînd „11"-le brașovean a ieșit la încălzire, l-am întrebat pe IOAN NAGHI, cel mai tînăr jucător din Divizia A, dacă are emoții. A răspuns, zîmbind, că nu ! Sinceri să fim, nu l-am crezut. Apoi a început meciul, Jiul... revărsîndu-se tumultuos, uneori chiar și cu fundașii, spre reduta lui **Adamache.** În fața porții de atac a echipei lui **Coidum** a pus pieptul și debutantul echipei, cu dăruire și talent, dublîndu-se bine cu veteranul formației, **Jenei,** zvîcnind cu ușurință spre mingile înalte, respingînd calm și cu adresă multe din atacurile înverșunate ale lui **Roznai, Mulțescu, Urmeș, Libardi.** Promițător pasul făcut de **Naghi** pe drumul afirmării depline, debut bun, facilitat și de ajutorul lui **Adamache, Jenei, Cadar, Balint, Ghergheli** care au jucat și pentru cel mai tînăr dintre ei.

Promovarea brașoveanului ne-a... reamintit, prin asociație de idei, că în același meci, la Petroșani, se aflau în joc alți doi componenți ai naționalei de juniori '72 : SZABADOS și ANGHELINI. Un al treilea figura ca rezervă pe foaia lui — ONUȚAN. Sîmbătă, la Constanța, lîngă Boc, jucase excelent GRIGORAȘ, iar duminică, la București, în formația Stelei, AELENEI. Forțat stă pe tușă DUMITRIU I, coordonatorul de joc al acelei formații. Și tot pe asociație de idei ne-am reamintit de o afirmație făcută de **prof. C. Ardelean,** antrenorul național al juniorilor, aproape șase luni în urmă, după turneul U.E.F.A. : **„Cei mai mulți dintre jucătorii participanți la turneu au mari posibilități de a ajunge în prima divizie. Acesta se pare un mare cîștig, poate o mare decit o victorie oarecare, semnificativă. Cred că evoluția lor ioară, ca seniori, a celor ce au rămas acum junioratul, nu mă contrazice...".**

GRIGORAȘ, ANGHELINI, AELENEI, SZABADOS, DUMITRIU I. Duminica trecută NAGHI. Bat portile diviziei CIUREA, PURICA, ONUȚAN. Îi așteptăm și pe ei.

Laurențiu DUMITRESCU

PETROȘANI. MULȚESCU, cu mingea la picior, va pătrunde prin dribling în careul brașovenilor

Foto : A. DULA

„MĂRUL DISCORDIEI"

Întîlnirea dintre Steaua și Universitatea Cluj nu promitea a fi, ceea ce numim în mod obișnuit, un meci cu probleme. Erau ce-i drept, în joc niște ambiții, care făceau ca echipa antrenată de **V. Stănescu** să arunce în luptă un plus de energie pentru obținerea victoriei și ocuparea poziției de lider. De partea cealaltă, formația antrenorului **Șt. Onisie,** o reprezentantă a fotbalului de clan și de virtuozitate tactică — acum însă în mare suferință de puncte — țintea justificat un egal, care să-i permită desprinderea de zona periferică, deloc onorabilă a clasamentului.

De aici a rezultat o dispută în general echilibrată, deschisă, cu numeroase acțiuni de joc care au atras aprecieri și meritate aplauze din partea publicului spectator. În special în prima parte a întîlnirii și de cele mai multe ori la adresa fotbaliștilor militari. A trebuit însă (de ce ?) să intervină acea gravă eroare de arbitraj din min. 80, cînd o situație în careul oaspeților, penalizabilă, **în cel mai rău caz, cu o lovitură liberă indirectă,** a fost convertită în **penalty** (! ?) pentru ca jocul pînă atunci curat, spectacolos pe alocuri, să nu mai fie la fel. Jucătorii și în primul rînd studenții și-au pierdut repede calmul, ambițiile s-au transformat, de ambele părți, în rivalități nesportive, finalul întîlnirii lăsînd, în aceste condiții, tuturor celor prezenți gustul amar al unei depline nereușite. Ineficientul nedorit al unui veritabil „meci al discordiei".

A fost de ajuns, așadar, o intervenție neinspirată, dar decisivă a arbitrului întîlnirii, care să depășească toate aspectele — în învingător învins. Învingătoare în acest fel Steaua nu s-a mai putut bucura așa cum și-ar fi dorit, de merite exclusive ale unei victorii care le-adus-o în fruntea clasamentului. Învins, și ajunsă în vecinătatea zonei retrogradării, Universitatea Cluj are acum întemeiate motive de mîhnire, dar nu și de descurajare. Și uneia și celeilalte viitoarea etapă îi poate oferi ocazia unor pozitive confirmări.

Mihai IONESCU

SONDAJ DE OPINII

5 „TRICOLORI" RĂSPUND LA DOUĂ ÎNTREBĂRI

1. DE CE PREGĂTIREA FIZICĂ A JUCĂTORILOR DIN LOT SE SITUEAZĂ LA UN NIVEL NECORESPUNZĂTOR CERINȚELOR UNUI JOC INTERNAȚIONAL ?

2. DE CE REPREZENTATIVA NOASTRĂ JOACĂ ACTUALMENTE SUB NIVELUL POSIBILITĂȚILOR ETALATE CU ALTE PRILEJURI ?

Reluarea campionatului a făcut să se deplaseze comentariile iubitorilor de fotbal spre evoluția celor 16 divizionare A și, mai ales, spre a celor care de obicei alimentează lotul reprezentativ cu selecționabili. Ecourile meciului cu Albania și în general ale activității tricolorilor în această toamnă nu s-au stins însă. Insatisfacția produsă de cele trei jocuri internaționale (cu Austria, Finlanda și Albania) se leagă acum și de atractivitatea redusă a partidelor de campionat, în care internaționalii se situează la același nivel de evoluție modestă.

Iată ce ne-a determinat ca, folosind prilejul etapei de duminică, să efectuăm un sondaj de opinii printre jucători, pe tema a două întrebări inserate alăturat. Ne-au răspuns cinci purtători ai tricoului național.

DOBRIN

1. Ar fi nu știu cum ca, încercînd a explica, cît de cît, cauzele scăderilor de ordin fizic în jocul echipei naționale din acest sezon, să nu recunosc că această problemă de actualitate, nu numai la noi, trebuie să-și găsească rezolvarea la echipele de unde provin selecționabilii. Probabil, că și ceilalți colegi, care răspund la sondajul de opinii al revistei, au același punct de vedere. De altfel, nici nu poate fi altul. De lucrat, eu spun că se lucrează la cluburi, dar se vede treaba că nu am atins încă cota exigențelor crescînde. Problema este foarte complexă. În orice caz, sînt de părere că se impune o mai atentă individualizare în instruire. Cu asta cred că am spus totul.

2. Eu știu, poate la mijloc să fie vorba și de o anumită uzură nervoasă, poate de o ușurință în evaluarea adversarilor întîlniți. Pe finlandezi îi mai bătusem toamna trecută cu 4—0, despre albanezi mai știam noi cite ceva... Vedeți, se cam leagă unele cu altele. Despre ultimul meci de la București, în care sigur erorile tactice ne-au aparținut, vreau să spun cîteva cuvinte. S-a vorbit și s-a scris că acest cuplu Dobrin — Dumitrache pe care s-a contat nu s-a prea văzut în teren, sau mai precis, prea puțin a conlucrat. Nu vreau să scuz și nici să acuz pe nimeni, dar dacă și eu aș fi traversat acea grea perioadă a lui Dumitrache, nu sînt sigur că aș fi realizat mai mult decît el, la o primă apariție, după multă vreme, în echipa națională

SĂTMĂREANU

1. Se vorbește despre o insuficientă condiție fizică la nivelul echipei naționale, fără să se aibă în vedere că de fapt aceasta este consecința pregătirii noastre la cluburi. Este adevărat că se lucrează, pe alocuri, cam puțin, dar dacă e să ținem seama că ne găsim în plin campionat explicațiile, legate numai de această pregătire, nu mi se par suficiente. Cred că sînt și alte cauze mai importante la mijloc. Printre acestea și aceea care se referă la practica pregătirilor comune exagerate la cluburi, care scoate pe jucători din viața lor normală, creîndu-le o stare de oboseală psihică, latentă în cursul săptămînii, dar evidentă la solicitările din timpul meciurilor. Așa se explică, după mine, de ce în aceleași condiții de pregătire — bune să zicem — apar oscilații evidente de comportare de la joc la joc. Și o asemenea situație, creată la echipele de club, se transferă și la nivelul național, acolo unde practic nu mai este timpul necesar rezolvării unor probleme de fond ale instruirii.

2. În ceea ce privește evoluția mai puțin satisfăcătoare ale echipei naționale din ultimele întîlniri oficiale, aș vrea să remarc că în fotbalul nostru a intervenit — după nereușita calificării din jocurile cu Ungaria — un fel de delăsare. Socul psihologic, acuzat de noi atunci și socotit la un moment dat neutralizat, a lăsat totuși urme care au făcut să se stingă entuziasmul de altădată și să se manifeste, destul de des, semnele unei crize de ordin moral. Pe acest fond, întîlnirile cu adversari de talia internațională a Finlandei și Albaniei nu au avut darul să ne scoată dintr-o primejdioasă inerție. Poate că o grupă cu echipe ca cele ale R.F.G., Angliei sau U.R.S.S. ne-ar fi trezit mai curînd la realitate, ne-ar fi mobilizat, așa cum, cu ani în urmă, s-a întîmplat cu grupa de la Guadalajara. Și așa însă cred că pe undeva lucrurile se exagerează. Dacă stau să mă gîndesc bine avem încă mari șanse să revenim în prim-planul internațional general, în arena internațională. Iarna care vine ar putea fi un bun sfetnic, iar primăvara anului 1973 un nimerit prilej de a ne demonstra din nou valoarea reală, maturitatea și (de ce nu ?) tinerețea, pe nedrept contestată astăzi.

ANCA

1. Este foarte adevărat că în ultimele întîlniri ale echipei reprezentative pregătirea fizică a jucătorilor a lăsat de dorit. Evidente, în special în cursul reprizelor secunde ale meciurilor cu Finlanda și Albania — insuficiențele sub raportul capacității noastre de efort își găsesc explicația într-un complex de cauze pe care eu le-aș grupa, în funcție de factorii de ordin fizic, în special de ordin tactic, în două aspecte : frecvența mare de execuții tehnice greșite, care se traduc în ultimă instanță printr-o cheltuială suplimentară de energie ; erorile de ordin tactic, în special tendința de complicare a jocului, care duc la o risipă inutilă de efort ; valoarea fondului de acumulări anterioare cu care jucătorii se prezintă în lotul național, acumulări care nu întrunesc în majoritatea cazurilor condiția de calitate impusă de marea performanță ; consecințele imediate sau în timp ale rabaturilor de la viața sportivă și, în sfîrșit, așa-numita „apatie de lot" care i-a cuprins pe jucătorii din nucleul de bază al reprezentativei.

2. De ce jucăm sub nivelul posibilităților ? Răspunsul are multe puncte de incidență cu acela de la prima întrebare. Aș mai enumera aici și o serie de alte argumente cum ar fi : uzura fizică și nervoasă a unora dintre componenții lotului ; emotivitatea, lipsa de experiență și mai lentă integrare a debutanților ; contradicția dintre grupul „senatorilor de drept" și al celor noi veniți în echipă ; insuficienta încredere acordată reprezentanților provinciei.

Referindu-mă în mod deosebit la întîlnirile cu Finlanda și Albania este cazul să arăt că aici și-a făcut loc, în plus, și o anumită atitudine de subestimare a adversarilor, ignorîndu-se faptul că aceștia s-au pregătit poate mai bine acum, decît au făcut-o anterior și că s-au mobilizat mai mult, decît am socotit noi că este suficient pentru o bună comportare.

INDISCUTABIL, CAPACITATEA DE EFORT O DOBÎNDEȘTI LA FORMAȚIA UNDE JOCI

LA ECHIPA NAȚIONALĂ A INTERVENIT O DELĂSARE

EXISTĂ O UZURĂ FIZICĂ ȘI NERVOASĂ

PREGĂTIREA FIZICĂ, O PROBLEMĂ CARE SE REZOLVĂ LA CLUB, NU LA NAȚIONALĂ

DEMBROVSCHI

1. Dacă am putea găsi într-un fel angajamentul la efort al fotbaliștilor noștri, în general, în campionatul actualului sezon, cu cel din jocurile echipei naționale ale acestei toamne, vrînd-nevrînd, ajungem la concluzia că în amîndouă situații lucrurile se prezintă cam la fel. Adică ne vom întîlni cu aceleași urcușuri și coborîșuri privind curba efortului, a angajamentului fizic pe durata celor 90 de minute de joc. Bogic, mergînd mai departe cu raționamentul, nu rămîne altceva de făcut decît de a **căuta rezolvările acestei probleme complexe numai la nivelul clubului.** Eu personal nu pot să afirm că nu se muncește la cluburi în direcția pregătirii fizice sau, ceea ce este mai important, că nu ar fi loc de mai bine. Sigur că aici stacheta exigențelor poate fi ridicată, că în aceste nuclee ale fotbalului se pot face, în primul rînd, acumulările cantitative și calitative și nicidecum la echipa națională, unde puținele zile aflate la dispoziția selecționerului sînt consacrate altor probleme care țin de domeniul strategiei și tacticii reprezentativei și uneori și de recuperare. O chestiune esențială, care relevă un alt aspect, esențial : un antrenor de club, oricît de exigent ar fi el în procesul de instruire, nu se poate bucura de rezultatele bunelor sale intenții dacă noi, jucătorii, prin participarea la antrenamente, nu vom munci în direcția ridicării capacității de efort, problemă actuală în fotbalul românesc, dacă nu vom respecta cu strictețe acel program riguros de odihnă și refacere a potențialului fizic.

Revenind mai la concret, în ce mă privește, în meciul cu Albania, starea terenului mi-a creat multe dificultăți : porțiuni uscate alternau cu mari porțiuni clisoase. Plecam vertiginos în cursă și atunci cînd ajungeam în suprafețele de teren grele simțeam că nu mă pot dezlipi de gazon, aveam parcă plumb în picioare.

2. Evoluțiile slabe ale reprezentativei din acest sezon au ca punct de plecare lipsa de concentrare, manifestă în joc, calitate care altădată ne-a adus multe satisfacții. Cînd intri în teren vrei să faci totul bine și foarte repede și, ca un făcut, atunci îți ies toate pe dos. De pildă, în meciul cu Albania, graba noastră, corelată cu riposta surprinzătoare a adversarului, a răsturnat toată ideea tactică a echipei. Nimeni nu mai stătea la locul lui, toți urmăreau golul care întîrzia. De regulă, succesele trecute ale reprezentativei se datorau construcției lucide la mijlocul terenului. Or, aici, cred eu, a fost punctul nevralgic în jocul cu Albania.

NE-AM SUBAPRECIAT ADVERSARII DIN ACEASTĂ TOAMNĂ

DELEANU

1. Nu cred că este vorba de o scădere reală a potențialului fizic al mai mult de o atitudinei și colectivului nostru în meciul cu Finlanda (unde eu nu am jucat fiind accidentat) și cu Albania, ne-am cam desconsiderat adversarul, nu am fost dispuși, dar nu din comoditate, ci dintr-o stare de spirit, să dăm tot cît putem. Dacă am fi jucat cu R.D.G., de pildă, angajamentul nostru ar fi fost mult mai mare, am fi mobilizat adică și la rezervele de energie depuse pe terenul de joc în cazurile de forță majoră.

2. Majoritatea jucătorilor au evoluat sub nivelul care îl-a consacrat. În activitatea oricărui fotbalist, o eclipsă de formă este un fenomen firesc. Sînt cazuri foarte rare, dar teoretic perfecte posibile, cu în același timp o sumă de jucători să acuze o scădere de formă. Cam așa cred eu că s-a întîmplat cu lotul nostru. Personal, fiind, cum spuneți dvs., comportarea slabă din meciul cu Albania a neavînd probleme majore de apărare, am căutat să dau un ajutor efectiv înaintașilor, am avansat, am dat pase dar fără mare precizie, din păcate, și reconstrîns de împrejurări, nu m-am mai replitat. În felul acesta, am făcut imprezia unui fundaș de calitate mai slabă.

CONCLUZII

Din răspunsurile de mai sus se desprind, în principal, următoarele elemente explicative :

- Pregătirea fizică și, în general, **pregătirea jucătorilor și în primul rînd a celor fruntași, constituie o problemă care trebuie să fie rezolvată la cluburi și nu în echipa națională.** Un selecționabil va juca în reprezentativă așa cum a fost pregătit să joace în echipa sa în campionat. **În lot, în stagiul de pregătire comună** — redus la minimum în ultimii ani — **unui jucător** nu i se poate asigura, **nu-i cu putință să i se asigure un program care să-i dea pregătirea fizică și tehnica pe care ar trebui, în mod normal, s-o realizeze la echipa sa de club.** Pregătirile lotului nu pot urmări, în mod practic, decît omogenizarea tactică, realizarea ideii de joc pentru un anumit meci.

- În sinul lotului a intervenit **o delăsare, provocată de insuccesul în tripla întîlnire cu echipa Ungariei, și ulterior și-a făcut loc și o atitudine de subapreciere a adversarilor** întîlniți în toamna aceasta. **Impotriva ambelor stări moral-volitive nu s-a luptat însă suficient** și, poate, la timp, ceea ce a dus la permanentizarea lor și la abordarea de către echipa noastră a două jocuri de pe poziția, deloc indicată, a unei învingătoare sigure, oricum ar juca ea. Atitudine periculoasă, pentru că — așa cum s-a văzut — **echipa noastră s-a găsit în dificultate,** jucînd slab împotriva unor adversari modești.

- Selecționabilii au manifestat în lot **oboseală psihică, plictiseală,** ceea ce i-a împiedicat să se concentreze, să se mobilizeze la maximum, **oboseală provenită din exagerarea în stagiile de pregătire comună la echipele de club,** devenite **o practică curentă,** săptămînală, ceea ce **scoate jucătorii din ritmul unei vieți normale.**

- **Respectarea unui regim de viață sportivă și de pregătire personală mai intensă și mai conștientă,** ca o necesitate imperioasă în acțiunea de **ridicare a nivelului tehnic al campionatului, o cărui reflectare logică este comportarea echipei naționale.**

Sînt opinii care, chiar dacă se opresc mai puțin asupra răspunderii și obligațiilor personale, exprimă totuși realități peste care nu se poate trece. Ele completează bloul general al cauzelor care frînează mersul înainte al naționalei, aducînd în discuție elemente care trebuie luate în considerare în acțiunea importantă a îmbunătățirii activității lotului reprezentativ și aducerea lui la nivelul evoluțiilor prestigioase din trecutul nu prea îndepărtat.